

BIULETYN INFORMACYJNY DOMOWEGO KOŚCIOŁA

GAŁĘZI RODZINNEJ RUCHU ŚWIATŁO-ŻYCIE ARCHIDIECEZJI GDAŃSKIEJ

nr 258 / MARZEC AD 2022

Jako naród musimy wyzwalać się szczególnie z niewoli alkoholizmu,
zabijania poczętego życia i musimy pokutować za te grzechy,
bo one są przyczyną dopuszczenia przez Boga nieszczęść.

List z Fatimy, Czcigodny Sługa Boży Ks. Franciszek Blachnicki

SŁOWO NA MARZEC

KONDYCJA KULTURY DZISIAJ

Wielki Post który rozpoczęliśmy jest czasem szczególnym. Człowiek potrafi się zatrzymać i trochę bardziej wnikliwie spojrzeć na swoje życie, na kondycję nie tylko ciała ale i ducha. W książce Patrząc na ikony, autorka Aleksandra Olędzka-Frybesowa, na początku pracy wspomina piękne włoskie miasto Rawennę. Miasto to zawiera w sobie, a właściwie jego zabytki, pozostałości oddziaływania dwóch kultur i tradycji, mianowicie Wschodniego i Zachodniego chrześcijaństwa. Piękne mozaiki, które można tam zobaczyć przypominają nam, że chrześcijaństwo ma dwa płuca wschodnie i zachodnie. To jest dopiero właściwe spojrzenie na Kościół Boży. Podobnie jest z człowiekiem. Widzieć w nim tylko ciało, choćby najpiękniejsze to tylko połowa prawdy. Dopiero gdy zobaczymy w nim również duszę nieśmiertelną, o którą trzeba się troszczyć jeszcze mocniej niż o ciało, wtedy uzyskujemy pełny obraz istoty ludzkiej. Tak trudno dzisiaj o tym pamiętać, gdy wszystko co ma przypominać nam o wartościach duchowych, nadprzyrodzonych (jak powiedziała by teologia) jest rugowane z codziennego życia. Wielki Post na szczęście w tym nam pomaga spojrzeć głębiej na człowieka, na jego życie i na to czym się zajmuje i co powinno być najważniejsze!

Obok codziennej walki o dobra materialne, powinno też być w naszym życiu wznoszenie ku wartościom ponad materialnym. Do nich należy kultura. Jej ogromne znaczenie w życiu ludzkim podkreślał Jan Paweł II. Doskonale zdawał sobie sprawę z tego jak bardzo pomaga ona człowiekowi w jego formacji. Dzięki spotkaniu z kulturą wielkiego formatu tak wielu na swojej drodze odkryło Boga. Czy dzisiaj jest podobnie? Czy nasze spotkania ze sztuką, teatrem, literaturą czy filmem zbliżają nas do tej wielkiej Tajemnicy jaką jest Bóg?

Jak pamiętamy nauka rozumie kulturę jako całość duchowego i materialnego dorobku społeczeństwa. Wysiłek człowieka w wymiarze ducha,

ale i materii stanowi o jego kulturze. Jaka jest obecnie ta kultura? W jakim kierunku będą ludzkie działania? Gdzie zaprowadzi człowieka kultura z którą się teraz stykamy? Jest ona zawsze jakąś formą stosunku człowieka do samego siebie, do innych ludzi ale i do Boga samego. Ona nie jest dla nas luksusem lecz koniecznością. Ona kształtuje w dużym stopniu nasze myślenie, nasze wybory i postępowanie.

To Nietzsche, XIX wieczny filozof niemiecki mówił o śmierci Boga. Widział to umieranie bożej obecności w społeczeństwie europejskim tamtego czasu. A dzisiaj jeszcze bardziej widać to wypchnięcie Boga z przestrzeni społecznej i teraz również rodzinnej. Obecnie kultura przesiąknięta jest pogańską wizją świata i człowieka. Sacrum zostało usunięte z naszej codzienności. I to nie stało się nagle. Ten proces laicyzacji naszego życia trwa od lat. Już u początków XX wieku wybitny poeta i pisarz francuski szwajcarskiego pochodzenia Blaise Cendrars (+1961) pisał:

„Myślę o zmiłkłych dzwonach:
Gdzie są dawne dzwony?
Gdzie długie nabożeństwa i piękne kantyki?
Gdzie są liturgie, gdzie są muzyki?”^[1]

Wszystko co święte, boże, nadprzyrodzone upychane jest w kruchcie kościoła, usuwane z przestrzeni publicznej. Kultura, która przeniknięta jest wielkimi wartościami ducha ma przejść do lamusa. Dlatego nowa kultura o której tak często mówił ks. Franciszek Blachnicki ma tak ogromne znaczenie. Ona jest przeciwagą dla tej laickiej, pogańskiej. Ukazuje jaki może i powinien być człowiek, jakimi wartościami żyć powinien. Jednym z mocnych świadectw głębokiej kultury jest choćby Festiwal „Kurtyna”. Jak konkretnie i wyraźnie można przedstawić swoje relacje z Bogiem w sztuce teatralnej, w filmie czy literaturze. To są te miejsca szczególne, o które musimy walczyć by w nich był Bóg i człowiek mu posłuszny.

Ks. Tomasz

^[1] ks. Janusz Pasierb, Pionowy wymiar kultury. Kraków 1983 s. 59.

25 MARCA – ZWIASTOWANIE PAŃSKIE DUCHOWA ADOPCJA DZIECKA POCZĘTEGO

Dzień Świątości Życia wypada w tym roku 25 marca w Uroczystość Zwiastowania Pańskiego, czyli na 9 miesięcy przed świętem Bożego Narodzenia. Jest to też piękny dzień na ofiarowanie swojej modlitwy w intencji poczętego dziecka, zagrożonego zagładą i podjęcie duchowej adopcji. Bo jeżeli nie my, Domowy Kościół, to kto?

WSPÓLNOTA RŚ-Ż – Jasna Góra

47 KONGREGACJA ODPOWIEDZIALNYCH RUCHU ŚWIATŁO-ŻYCIE

Wybrano nową piosenkę roku „**O Matko z Częstochowskiego wizerunku**” oraz znak „**Życie w świetle**”. To są nasze drogowskazy na kolejny rok formacyjny. Pokazują czym mamy żyć i gdzie szukać

źródła, gdzie czerpać, gdzie się wzorować i na Kim opierać. Nasz Ruch w postaci Diakonii Misyjnej działa nieprzerwanie w Afryce, gdzie m.in. zapewnia byt i naukę dzieciom – sierotom. Adopcja na odległość nie kosztuje wiele (i dosłownie i w przenośni) a pozwala żyć i rozwijać się dzieciakom, które nie mają nic... RŚ-Ż niesie też pomoc Ukrainie, nie tylko modlitewną ale i materialną. Wysłuchaliśmy poruszającego nagrania ukraińskiej pary diecezjalnej DK i stajemy w gotowości służyć im i pokojowi.

WSPÓLNOTA RŚ-Ż

SZTAFETA MODLITEWNA

Centralna Diakonia Modlitwy (CDM) zaprasza do inicjatywy modlitewnej łączącej nasz Ruch (i nie tylko) w nieustannej modlitwie **w intencji pokoju na Ukrainie** w czasie Wielkiego Postu. Całość akcji potrwa począwszy od północy piątku (04.03.) do Wielkiej Środy (13.04.). W każdym dniu zapraszają do modlitwy w szczególny sposób kolejną diecezję. **Nasza kolej wypada w piątek 11 marca przez 24 godziny od 00:00 do 24:00.** Ważną częścią formacji w Ruchu jest rozważanie tajemnic różańca, dlatego też

w szczególny sposób zapraszają do takiej formy modlitwy w intencji pokoju, ale oczywiście nie jest to wymóg. Tę inicjatywę polecamy nie tylko ludziom Ruchu Światło-Życie, ale zachęcamy do rozpropagowania jej wśród swoich znajomych i innych wspólnot, chcących się włączyć w to dzieło. W odpowiedzi na to zaproszenie, Diecezjalna Diakonia Modlitwy zachęca do uczestnictwa w adoracjach Najświętszego Sakramentu w następujących miejscach:

Gdańsk

- Kaplica Wieczystej Adoracji u Misjonarzy Oblatów, ul. św. Elżbiety 9, godz.6:00-18:00
- Kaplica Adoracji w Parafii Opatrzności Bożej al. Jana Pawła II 48, godz.7:30-18:30
- Kościół Wniebowzięcia NMP,
- ul. Podkramarska 5, godz.7:00-19:00
- Kaplica Adoracji w Parafii św. Franciszka z Asyżu, ul. Kartuska 186, godz.8:00-17:00
- Parafia św. Teresy od Dzieciątka Jezus, ul. Powstańców Warszawskich 52, godz.7:30-17:30, w piątek dodatkowo po Mszy Świętej do godz. 19:00

Gdynia

- Bazylika Morska Najświętszej Maryi Panny, ul. Armii Krajowej 26, godz.7:00-18:00
- Dolny Kościół w Parafii Św. Mikołaja, ul. św. Mikołaja 1, godz.8:40-18:10

Rumia

- Parafia NMP Wspomożenia Wiernych, ul. Dąbrowskiego 26, godz. 6:30-17:50

Wejherowo

- Parafia Św. Anny, ul. Reformatów 19, godz.8:30-18:30

Przez cały piątek, tj. od g. 00:00 do 23:00 będzie możliwość modlitwy w kaplicy kościoła Chrystusa Króla w Małym Kacku, zakończona Mszą Świętą o g. 23:00 w intencji pokoju, na którą zapraszamy wszystkich chętnych.

Prosimy, aby w miarę możliwości, kręgi skupione przy parafiach również włączyły się w Sztafetę i zorganizowały w tym dniu wspólne czuwania dla swoich parafii. Dla osób, które nie będą mogły uczestniczyć w parafiach, zachęcamy aby również włączyły się indywidualną, osobistą modlitwą przez jedną godzinę - zapisując się w **powyższym formularzu** na dzień 11 marca.

WSPÓLNOTA RŚ-Ż

POMOC DLA UKRAINY

Jako Ruch Światło-Życie (w tym Domowy Kościół) rozpoczęliśmy akcję pomocy dla ofiar wojny na Ukrainie. W pierwszym etapie wspomagamy osoby, które znalazły schronienie w diecezjalnym ośrodku rekolekcyjnym w diecezji Kijowsko-Żytomierskiej. Są to ludzie z całego kraju (między innymi z Domowego Kościoła na Ukrainie), którzy uciekli ze swoich domów na zachód kraju. Potrzeby przekroczyły możliwości organizatorów, dlatego potrzebujemy wspólnego zaangażowania. W transport oraz logistykę bezpośrednio zaangażowani są: para krajowa Domowego Kościoła – Małgorzata i Tomasz Kasprończowie, ekonom Stowarzyszenia Diakonia Ruchu Światło-Życie Wojciech Terlikowski oraz Centralna Diakonia Miłosierdzia.

Jak możesz pomóc?

1. Dokonaj wpłaty na zbiórkę (z tych pieniędzy zostaną zakupione produkty, które trafią bezpośrednio do ośrodka):
2. Dokonaj wpłaty na konto Domowego Kościoła: **33 1240 1574 1111 0010 9064 8181, Bank PKO SA, z dopiskiem „Pomoc Ukrainie”**
3. Aurelia Golda (Ośrodek Fundacji Światło-Życie Akademia Sukcesu w Jastrzębiu Zdroju) z przyjaciółmi już dwukrotnie zawoziła na Ukrainę niezbędne rzeczy, np. łóżka polowe, gaśnice, agregat prądotwórczy, karimaty itp. Aktualnie kompletujemy duże torby medyczne i noktowizory. Chcemy zakupić je w Polsce i jak najszybciej dostarczyć do DROHOBYCZA. Prosimy o wpłaty na konto:

Fundacja Światło-Życie

15 1240 2959 1111 0010 8656 8563

Bank Polska Kasa Opieki SA II o. w Katowicach
hasło UKRAINA

A jeżeli ktoś posiada taki sprzęt i chciałby do przeznaczyć na ten cel, to prosimy o dostarczenie go do siedziby Fundacji w Katowicach, ul. Różyckiego 8, tel. 605589140.

4. Gdyby ktoś z Was chciał przekazać **1%** na pomoc dla Ukrainy, można to zrobić poprzez **Fundację Światło-Życie:**

KRS 0000071891, cel szczegółowy UKRAINA

WIELKI POST – FORMACJA

MAŁŻEŃSKIE DROGI KRZYŻOWE

Dorota i Jacek Skowrońscy, para filialna pelplińska (czyli nasza) przekazują bardzo interesującą propozycję. Na prośbę Krajowego Ośrodka Duszpasterstwa Rodzin, pięć małżeństw z DK (w tym jedno z na-

-szej filii) przygotowało rozważania Drogi Krzyżowej na Wielki Post. Serdecznie zapraszamy do skorzystania z tej cennej propozycji, szczególnie zwracając uwagę na to, że rozważania zostały przygotowane w tematyce konkretnych sytuacji małżeńskich i rodzinnych.

REKOLEKCJE FORMACYJNE

ŚWIADECTWA REKOLEKCYJNE

ONŻ II - Białogóra

Pan Bóg chciał, byśmy byli na tych rekolekcjach mimo naszej opieszałości i nie myśleniu o nich. Trafiliśmy na nie przez ziarno rzucone przez Łukasza i Justynę: **"A może to już czas na ORII"?** Poznaliśmy ich na innych rekolekcjach kilka lat temu. Relacja z nimi to jeden z owoców tamtych dawnych rekolekcji. Już przy przyjeździe uderzająca była otwartość ludzi i gotowość do czynienia dobra innym. Gotowość do służby. Nikt się nie wykręcał dłużej niż ciężkim westchnieniem i realizował jak najlepiej potrafił powierzone mu zadanie. Wyczuwalne było od pierwszych chwil, że wszyscy wiedzą po co tu są.

Pan Bóg pokazał Nam jakim Darem są świadectwa innych osób. Ukazywał nam każdego dnia swoją Bożą Obecność w drugim człowieku. Jak działa w życiu i jakie cuda sprawia jak mu się je powierzy pomimo trudności jakie napotykamy każdego dnia.

Żeński pierwiastek

Czas rekolekcji był dla mnie resetem, pauzą, staniem w prawdzie o sobie i dostrzeżeniem co jest dla mnie ważne w życiu i gdzie On - Bóg, jest w moim życiu. Co powoduje mój bałagan życiowy i duchowy. Zobaczyłam jak ważne są zobowiązania i mimo trudności - warto o nie zaważać. Przed rekolekcjami wolałam rano - gdy moja rodzina śpi jeszcze, sprzątać w kuchni czy wstawić pranie niż zacząć dzień z Panem Bogiem.

Męski pierwiastek

Trzeciego dnia odczułem 'bunt' - czemu wieczorem nie mogę się spotkać z Jezusem w Najświętszym Sakramencie - w modlitwie indywidualnej. Nawet przedstawiłem 'gotowe' rozwiązanie tegoż 'problemu' animatorom. Następnego dnia przy codziennej adoracji przedpołudniowej, która miała być czasem na namiot spotkania, patrząc na Pana Jezusa w Najświętszym Sakramencie czuję /słyszę myśl: „Proszę, masz Mnie! To jest Twój czas! Zobowiązanie zostaw sobie na wieczór”, od tego dnia tak właśnie zrobiłem.

Powyższym doświadczeniem pozwolił mi też uporządkować sprawę 'prywatnych' zobowiązań: Namiotu spotkania i czytania Pisma Świętego. Pokazał czas: 'jeśli możesz wieczorem, po uspaniu dzieci czytać/przeoglądać/oglądać różne sprawy przez dłuższy czas to poświęć Mi - Bogu część tego czasu - konkretnie: jego początek.

Wspólnie.

Rekolekcje pozwoliły Nam zwrócić ponownie się ku Bogu i przywrócić mu należyte miejsce. Poznanie tyłu rodzin, w tych 14 dni pozwala poznać się na tyle, by z nadzieją spojrzeć, że przekształcą się one w piękne i głębokie relacje na dalsze życie! Emilia i Bartosz

„Radość zobowiązań” – Stasikówka

Od 13 do 20 lutego 2022 roku w Stasikówce (koło Zakopanego) wraz z żoną i trójką małych dzieci wzięliśmy udział w rekolekcjach tematycznych Domowego Kościoła "Radość zobowiązań". Jeśli by ktoś mnie zapytał jeszcze na początku tego roku czy wybrałbym się z rodziną na koniec Polski w czasie zimy na rekolekcje to kazałbym mu się puknąć w głowę. Jak to się stało, że sam sobie zaprzeczyłem, to chyba wie tylko Pan Bóg. Na pewno nie miałyby to miejsca gdyby nie ludzie, których na naszej drodze postawił Pan. Ania i Jarek, którzy prowadzili dla nas Oazę Rodzin I stopnia opowiedzieli na jednym ze spotkań o temacie rekolekcji i dało to nam do myślenia. Ponieważ byliśmy już po długich rekolekcjach więc decyzja o kolejnych przyszła nam łatwiej. **Czy warto zastanawiać się nad zobowiązaniami, które towarzyszą nam raz lepiej raz gorzej na co dzień?** Zdecydowanie tak. Rutyna i różne trudności życia codziennego powodują, że szanse jakimi są zobowiązania bardziej są zbliżone do balastu niż do łaski. Rekolekcje pozwoliły nam powrócić do pierwotnego zaangażowania. Zobaczyliśmy jak wybiórczo patrzymy na naszą duchową pracę i odkryliśmy wiele łask wpływających z modlitwy osobistej, małżeńskiej i rodzinnej. Dodatkowym błogosławieństwem i dla mnie bardzo ważnym jest wspólnota, wspólny czas spędzany razem i grupy dzielenia. Ten święty czas rekolekcji uświadomił nam istotę Domowego Kościoła i pozwolił na nowo zakochać się w łaskach wpływających z zobowiązań. Ania i Konrad

ORDR I – Swarzewo

W dniach 12.02. – 17.02.2022 miały miejsce Oazowe Rekolekcje Diakonii Rekolekcyjnej w Swarzewie w Domu Misyjnym Misjonarzy Krwi Chrystusa. Uczestniczyło 14 par małżeńskich, w tym siedem z naszej diecezji. Parą moderatorską byli Dorota i Jacek Skowrońscy, para filialna filii pelplińskiej, a ks.

Sławomir Rachwański z Gniezna – proboszcz kościoła pw. Błogosławionej Jolenty – z wielką troską i zaangażowaniem dbał o dobry kierunek naszego rozwoju duchowego. W diakonię muzyczną wcieliły się dwie pary – Justyna i Marcin Miloch oraz Iwona i Tomek Bielińscy – i to oni cierpliwie szkolili nas, uczestników, w sposobach odprawiania liturgii godzin i wspianiale posługiwali na każdej eucharystii. Diakonia wychowawcza w osobie Cioci Eli z dwiema córkami zajmowała się gromadką dzieci rekolektantów. Każdy dzień rekolekcji był inny w swej treści – odnowiliśmy sakrament bierzmowania i małżeństwa, mieliśmy czas przeprowadzić dialog małżeński i cieszyliśmy się modlitwą małżeńską przed Najświętszym Sakramentem. Podczas rekolekcji duży nacisk położono na formację duchową rekolektantów, choćby przez omówienie sakramentów świętych jako źródła łask Bożych, aktywne uczestnictwo w liturgii, odkrywanie woli Bożej pod kątem życia jak najbliżej Boga i podejmowania posługi na rzecz wspólnoty teraz jak i w przyszłości. Zaczerpnęliśmy wiele wiadomości i wskazówek z konferencji przygotowanych przez parę moderatorską, a także dzieliliśmy się własnym doświadczeniem odnośnie do spraw techniczno-organizacyjnych rekolekcji. W ten sposób ubogacaliśmy się nawzajem przeżyciami, opiniami i radami. Był czas i niejedna okazja, aby się wyciszyć, ale również, aby porozmawiać o troskach i radościach związanych z animowaniem spotkań kręgu, posługą w ogóle i diakoniami Domowego Kościoła. Godzina świadectw pozwoliła nam zobaczyć, że bez zaufania Bogu i bez odrzucenia lęków i obaw nie będziemy w stanie dawać siebie innym, że pokonywanie własnych ograniczeń odbywa się na bieżąco – tu i teraz – i tylko zawierzenie Duchowi Świętemu pozwoli nam podążać za Chrystusem tam gdzie on nas pośle. Za wszystkie łaski – te już uświadomione i te zakryte jeszcze przed nami – za czas spędzony we wspólnocie i umocnienie w wierze dziękujemy.

Jola i Edek Piesik – uczestnicy

Następna Msza Św. DK w pierwszy poniedziałek - 4 kwietnia, godz. 19.00. Posługuje rejon 6.

Odpowiedzialni za treść:
ks. Tomasz Knuth – Moderator Diecezjalny DK,
Teresa i Dariusz Chamera – Para Diecezjalna DK.
Nakład 50 egz. Do użytku wewnątrzkościelnego